

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΜΕ ΤΙΤΛΟ
«ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ»

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ	
ΜΕΡΟΣ Α΄: ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ	
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄: ΣΚΟΠΟΣ - ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ	
Άρθρο 1	Σκοπός
Άρθρο 2	Αντικείμενο
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄: ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	
Άρθρο 3	Πεδίο εφαρμογής
Άρθρο 4	Ορισμοί
Άρθρο 5	Γενικές αρχές – Ερμηνευτικοί κανόνες
Άρθρο 6	Γνωστοποιήσεις
Άρθρο 7	Παραίτηση από την προβολή αντιρρήσεων
Άρθρο 8	Έκταση δικαστικής παρέμβασης
Άρθρο 9	Αρμοδιότητα των δικαστηρίων σε διαδικασίες αρωγής και εποπτείας της διαιτησίας
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄: ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ	
Άρθρο 10	Ορισμός – Τύπος της συμφωνίας διαιτησίας
Άρθρο 11	Κύρος της συμφωνίας διαιτησίας
Άρθρο 12	Συμφωνία διαιτησίας και άσκηση αγωγής
Άρθρο 13	Συμφωνία διαιτησίας και ασφαλιστικά μέτρα
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄: ΣΥΝΘΕΣΗ ΤΟΥ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ	
Άρθρο 14	Αριθμός διαιτητών
Άρθρο 15	Ορισμός διαιτητών
Άρθρο 16	Πολυμερείς διαιτησίες
Άρθρο 17	Ορισμός διαιτητών από το δικαστήριο
Άρθρο 18	Λόγοι εξαίρεσης
Άρθρο 19	Διαδικασία εξαίρεσης
Άρθρο 20	Παράλειψη ή αδυναμία εκπλήρωσης καθηκόντων διαιτητή
Άρθρο 21	Ορισμός αντικαταστάτη διαιτητή
Άρθρο 22	Ευθύνη διαιτητών
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄: ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ	
Άρθρο 23	Εξουσία του διαιτητικού δικαστηρίου να αποφαινεται για τη δικαιοδοσία του
Άρθρο 24	Πρόσθετοι διάδικοι και συνένωση διαιτησιών
Άρθρο 25	Εξουσία διαιτητικού δικαστηρίου να διατάξει ασφαλιστικά μέτρα
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄: ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ	
Άρθρο 26	Ίση μεταχείριση και δικαίωμα ακρόασης
Άρθρο 27	Καθορισμός των διαδικαστικών κανόνων
Άρθρο 28	Τόπος της διαιτησίας
Άρθρο 29	Έναρξη της διαιτησίας
Άρθρο 30	Γλώσσα
Άρθρο 31	Δικόγραφο αγωγής και δικόγραφο απάντησης στην αγωγή
Άρθρο 32	Ακροαματική και γραπτή διαδικασία
Άρθρο 33	Ερημοδικία

Άρθρο 34	Διορισμός πραγματογνώμονα από το διαιτητικό δικαστήριο
Άρθρο 35	Επίδειξη εγγράφων και προσκομιδή αποδείξεων
Άρθρο 36	Δικαστική συνδρομή κατά τη διεξαγωγή των αποδείξεων
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ': ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΑΤΩΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ	
Άρθρο 37	Εφαρμοστέο δίκαιο στην ουσία της διαφοράς
Άρθρο 38	Απόφαση από περισσότερους διαιτητές
Άρθρο 39	Συμβιβασμός
Άρθρο 40	Μορφή και περιεχόμενο της διαιτητικής απόφασης
Άρθρο 41	Περάτωση της διαιτησίας – Αμοιβή και έξοδα
Άρθρο 42	Διόρθωση και ερμηνεία της διαιτητικής απόφασης, έκδοση συμπληρωματικής διαιτητικής απόφασης
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η': ΑΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ	
Άρθρο 43	Αγωγή ακύρωσης
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ': ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ	
Άρθρο 44	Δεδικασμένο και εκτελεστότητα
Άρθρο 45	Αναγνώριση και εκτέλεση αλλοδαπών διαιτητικών αποφάσεων
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι': ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΘΕΣΜΙΚΗΣ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ	
Άρθρο 46	Οργανισμοί θεσμικής διαιτησίας
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΑ' : ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΙΚΕΣ, ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	
Άρθρο 47	Εξουσιοδοτικές διατάξεις
Άρθρο 48	Μεταβατικές διατάξεις
Άρθρο 49	Καταργούμενες διατάξεις
ΜΕΡΟΣ Β': ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ – ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΜΕ ΤΟΝ ΔΙΑΝΕΜΗΤΙΚΟ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΩΝ	
Άρθρο 50	Ειδικός διανεμητικός λογαριασμός - Αντικατάσταση άρθρου 51 ν. 2318/1995
Άρθρο 51	Αρμοδιότητες Γενικής Συνέλευσης - Τροποποίηση άρθρου 97 ν. 2318/1995
Άρθρο 52	Απαρτία Γενικής Συνέλευσης - Τροποποίηση άρθρου 99 ν. 2318/1995
ΜΕΡΟΣ Γ': ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ	
Άρθρο 53	Έναρξη ισχύος

ΜΕΡΟΣ Α΄
ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΣΚΟΠΟΣ - ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Άρθρο 1
Σκοπός

Σκοπός του παρόντος νόμου είναι η εμπέδωση της διεθνούς διαιτησίας στην ελληνική έννομη τάξη ως προϊόντος της αυτονομίας των μερών, ώστε τα μέρη ελεύθερα: α) να αποφασίζουν την υπαγωγή των διαφορών τους στη διαιτησία, β) να επιλέγουν τους διαιτητές, γ) να διαμορφώνουν τη διαιτητική διαδικασία και δ) να επιλέγουν το εφαρμοστέο για την επίλυση της διαφοράς τους δίκαιο.

Άρθρο 2
Αντικείμενο

Αντικείμενο του παρόντος νόμου είναι η ενσωμάτωση των νομικών και διεθνών εξελίξεων στο πεδίο της διεθνούς εμπορικής διαιτησίας, λαμβάνοντας υπόψη τις τροποποιήσεις της Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για το Διεθνές Εμπορικό Δίκαιο (UNCITRAL) του 2006 στον Πρότυπο Νόμο και τις νεότερες τάσεις της διεθνούς θεωρίας και πρακτικής της διεθνούς διαιτησίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄
ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 3
Πεδίο εφαρμογής

1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 11 έως 13, της παρ. 5 του άρθρου 25, των άρθρων 36, 45 και 46 και των διεθνών συμβάσεων που έχουν κυρωθεί με νόμο και αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου και έχουν ως αντικείμενο τη ρύθμιση ζητημάτων σχετικών με τη διεθνή εμπορική διαιτησία, όταν ο τόπος της διαιτησίας βρίσκεται στην Ελληνική Επικράτεια, στη διεθνή εμπορική διαιτησία εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος νόμου.

2. Διεθνής είναι η διαιτησία όταν:

α) τα μέρη έχουν, κατά την σύναψη της συμφωνίας διαιτησίας, την εγκατάστασή τους σε διαφορετικά κράτη, ή

β) ένας από τους ακόλουθους τόπους δεν βρίσκεται στο κράτος στο οποίο τα μέρη έχουν την εγκατάστασή τους:

βα) ο τόπος της διαιτησίας, όπως αυτός καθορίζεται ρητά από τη συμφωνία διαιτησίας ή με τη

διαδικασία που προβλέπει η συμφωνία αυτή,

ββ) οποιοσδήποτε τύπος στον οποίο πρόκειται να εκπληρωθεί ουσιώδες μέρος των υποχρεώσεων που απορρέουν από την εμπορική σχέση ή ο τύπος με τον οποίο συνδέεται στενότερα το αντικείμενο της διαφοράς, ή

γ) τα μέρη ρητά συμφώνησαν την εφαρμογή του παρόντος.

3. Για την εφαρμογή της παρ. 2:

α) αν ένα μέρος έχει περισσότερες από μία εγκαταστάσεις, θεωρείται ως εγκατάστασή του εκείνη που έχει τη στενότερη σχέση με τη συμφωνία διαιτησίας,

β) αν ένα μέρος δεν έχει εγκατάσταση, λαμβάνεται υπόψη η συνήθης διαμονή του.

4. Δεκτική υπαγωγής στη διαιτησία είναι κάθε διαφορά, εκτός αν ο νόμος το απαγορεύει.

Άρθρο 4 Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου:

α) «Διαιτησία»: Η διαιτησία μπορεί να είναι θεσμική ή μη.

β) «Διαιτητικό δικαστήριο»: Το δικαστήριο που επιλαμβάνεται επί διαφορών που υπάγονται σε διαιτησία σύμφωνα με τον παρόντα νόμο και αποτελείται από έναν ή περισσότερους δικαστές.

γ) «Δικαστήριο»: Το κρατικό όργανο παροχής δικαστικής προστασίας.

δ) «Προσφυγή στη διαιτησία»: Το αρχικό δικόγραφο με το οποίο αρχίζει η συγκεκριμένη διαιτησία σύμφωνα με το άρθρο 29, ως προς τη διαφορά που υπάγεται σ' αυτήν.

ε) «Συμφωνία διαιτησίας»: Η συμφωνία με την οποία τα μέρη υπάγουν σε διαιτησία υφιστάμενες ή μελλοντικές διαφορές μεταξύ τους από ορισμένη έννομη σχέση, συμβατική ή εξωσυμβατική. Περιλαμβάνει, επίσης, τον κανονισμό διαιτησίας στην εφαρμογή του οποίου συμφώνησαν τα μέρη.

Άρθρο 5 Γενικές αρχές – Ερμηνευτικοί κανόνες

1. Κατά την ερμηνεία του παρόντος λαμβάνονται υπόψη η διεθνής του προέλευση και η ανάγκη προώθησης της ομοιόμορφης εφαρμογής του, όπως και η αρχή της καλής πίστης.

2. Ζητήματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος, αλλά δεν ρυθμίζονται ρητά απ' αυτόν επιλύονται με βάση τις γενικές αρχές στις οποίες βασίζεται.

3. Όταν τα μέρη έχουν την εξουσία να αποφασίσουν για ένα ζήτημα, έχουν και την ευχέρεια, με την επιφύλαξη του άρθρου 37, να αναθέτουν τη σχετική απόφαση σε τρίτο, ο οποίος μπορεί να είναι οργανισμός θεσμικής διαιτησίας.

4. Όπου διάταξη του παρόντος αναφέρεται σε αγωγή, αυτή εφαρμόζεται και σε ανταγωγή και, όπου αναφέρεται σε απάντηση, εφαρμόζεται και σε απάντηση στην ανταγωγή, με την επιφύλαξη της περ. α'

του άρθρου 33 και της περ. α' της παρ. 2 του άρθρου 41.

Άρθρο 6 **Γνωστοποιήσεις**

1. Με την επιφύλαξη διαφορετικής συμφωνίας των μερών:

α) Κάθε έγγραφο που αποστέλλεται ή διαβιβάζεται θεωρείται ότι έχει παραληφθεί αα) αν παραδόθηκε προσωπικά στον παραλήπτη ή αβ) αν παραδόθηκε στην εγκατάστασή του, τη συνήθη διαμονή του ή την ταχυδρομική ή ηλεκτρονική του διεύθυνση. Αν ύστερα από εύλογη έρευνα ο παραλήπτης δεν βρεθεί σε καμία από αυτές τις διευθύνσεις, το έγγραφο θεωρείται ότι έχει παραληφθεί, αν αποσταλεί ή διαβιβαστεί στην τελευταία γνωστή εγκατάσταση, συνήθη διαμονή ή ταχυδρομική ή ηλεκτρονική διεύθυνση του παραλήπτη, με συστημένη επιστολή ή με οποιοδήποτε άλλο μέσο με το οποίο αποδεικνύεται η προσπάθεια παράδοσης.

β) Το έγγραφο θεωρείται ότι έχει παραληφθεί την ημέρα που παραδόθηκε ή διαβιβάστηκε σύμφωνα με την περ. α'.

2. Το παρόν δεν εφαρμόζεται στις διαδικασίες ενώπιον των δικαστηρίων.

Άρθρο 7 **Παραίτηση από την προβολή αντιρρήσεων**

Θεωρείται ότι παραιτήθηκε από το δικαίωμα να προβάλει αντίρρηση το μέρος που γνωρίζει ότι δεν τηρήθηκε διάταξη του παρόντος από την οποία επιτρέπεται παρέκκλιση ή όρος της συμφωνίας διαιτησίας και μετέχει στη διαιτησία χωρίς να προβάλει αμέσως αντίρρηση ή, αν προβλέπεται προθεσμία, εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, εκτός αν συντρέχει λόγος καθυστέρησης που δεν οφείλεται σε υπαιτιότητα των μερών.

Άρθρο 8 **Έκταση εξουσίας δικαστηρίου**

Σε ζητήματα που ρυθμίζονται από τον παρόντα το δικαστήριο έχει όσες αρμοδιότητες ρητά προβλέπονται σε αυτόν.

Άρθρο 9 **Αρμοδιότητα των δικαστηρίων σε διαδικασίες αρωγής και εποπτείας της διαιτησίας**

1. Στις περιπτώσεις των παρ. 3 και 4 του άρθρου 15, της παρ. 3 του άρθρου 19, των άρθρων 20 και 36 αρμόδιο είναι το Μονομελές Πρωτοδικείο, στην περιφέρεια του οποίου είναι ο τόπος της διαιτησίας, διαφορετικά το Μονομελές Πρωτοδικείο στην περιφέρεια του οποίου έχει την κατοικία του εκείνος που υποβάλλει την κατά τα ως άνω άρθρα αίτηση ή, αν δεν υπάρχει κατοικία, τη διαμονή του. Αν δεν υπάρχει διαμονή, αρμόδιο είναι το Μονομελές Πρωτοδικείο της Αθήνας.

2. Αρμόδιο για την εκδίκαση της αγωγής ακύρωσης που προβλέπεται στην παρ. 2 του άρθρου 43 είναι το Τριμελές Εφετείο στην περιφέρεια του οποίου εκδόθηκε η διαιτητική απόφαση και αν αυτό δεν μπορεί να προσδιορισθεί, το Τριμελές Εφετείο Αθηνών. Η αγωγή ακύρωσης εκδικάζεται κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ. του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας [π.δ.

503/1985, (Α' 182)]. Αίτηση αναίρεσης προσδιορίζεται για συζήτηση εντός τριών (3) μηνών από την επίσπευση του προσδιορισμού δικασίμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

Άρθρο 10 Ορισμός – Τύπος της συμφωνίας διαιτησίας

1. Η συμφωνία διαιτησίας:

α. Μπορεί να έχει τη μορφή διαιτητικής ρήτρας σε ορισμένη σύμβαση ή τη μορφή χωριστής συμφωνίας,

β. αποτυπώνεται σε έγγραφο, το περιεχόμενο του οποίου τα μέρη έχουν συμφωνήσει, ρητώς ή σιωπηρώς.

2. Ως έγγραφο λογίζεται ιδίως: α) η ανταλλαγή επιστολών, τηλεγραφημάτων, τηλετυπημάτων, τηλεομοιοτυπημάτων ή άλλων μέσων τηλεπικοινωνίας που καταγράφουν τη συμφωνία, β) η ηλεκτρονική καταγραφή που επιτρέπει την εκ των υστέρων διαπίστωση της προέλευσής της από συγκεκριμένο εκδότη και την πρόσβαση στο περιεχόμενο της συμφωνίας.

3. Η παραπομπή που γίνεται από σύμβαση σε ρήτρα διαιτησίας που περιλαμβάνεται σε άλλο έγγραφο αποτελεί διαιτητική συμφωνία υπό τον όρο ότι η παραπομπή αυτή καθιστά τη ρήτρα μέρος της σύμβασης.

4. Ανεπιφύλακτη συμμετοχή των μερών στη διαιτητική διαδικασία αποδεικνύει την κατάρτιση της συμφωνίας διαιτησίας.

Άρθρο 11 Κύρος της συμφωνίας διαιτησίας

1. Η συμφωνία διαιτησίας είναι έγκυρη, όταν θεωρείται ως τέτοια σύμφωνα με το δίκαιο: α) στο οποίο την υπήγαγαν τα μέρη ή β) του τόπου της διαιτησίας ή γ) που διέπει την ουσιαστική συμφωνία των μερών.

2. Η πτώχευση και οι λοιπές διαδικασίες αφερεγγυότητας δεν επιδρούν στη συμφωνία διαιτησίας, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά από τον νόμο.

Άρθρο 12 Συμφωνία διαιτησίας και άσκηση αγωγής

1. Το δικαστήριο ενώπιον του οποίου ασκείται αγωγή σε διαφορά η οποία αποτελεί αντικείμενο συμφωνίας διαιτησίας, παραπέμπει τη διαφορά στη διαιτησία μετά από αίτημα ενός από τους διαδίκους, εφόσον αυτό υποβάλλεται κατά την πρώτη συζήτηση στο ακροατήριο, εκτός αν το δικαστήριο διαπιστώσει ότι η συμφωνία διαιτησίας είναι άκυρη, ανενεργός ή μη επιδεκτική εφαρμογής.

2. Η εκκρεμοδικία της παρ. 1 δεν εμποδίζει την έναρξη ή τη συνέχιση της διαιτησίας και την έκδοση διαιτητικής απόφασης.

Άρθρο 13
Συμφωνία διαιτησίας και ασφαλιστικά μέτρα

Η συμφωνία διαιτησίας δεν εμποδίζει τα μέρη να ζητήσουν από το δικαστήριο να διατάξει ασφαλιστικά μέτρα σχετικά με το αντικείμενο της συμφωνίας αυτής, πριν ή μετά από την έναρξη της διαιτησίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄
ΣΥΝΘΕΣΗ ΤΟΥ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Άρθρο 14
Αριθμός διαιτητών

1. Τα μέρη καθορίζουν ελεύθερα τον αριθμό των διαιτητών, ο οποίος θα είναι μονός.
2. Αν τα μέρη δεν συμφωνούν στον αριθμό των διαιτητών, οι διαιτητές είναι τρεις (3).

Άρθρο 15
Ορισμός διαιτητών

1. Δεν αποτελεί κώλυμα ορισμού διαιτητή η ιθαγένειά του, με την επιφύλαξη αντίθετης συμφωνίας των μερών.
2. Με την επιφύλαξη των παρ. 3 και 5, τα μέρη μπορούν να συμφωνήσουν τη διαδικασία ορισμού του διαιτητή ή των διαιτητών.
3. Αν κατά τη διαδικασία ορισμού που συμφώνησαν τα μέρη:
 - α) ένα μέρος παραλείπει να ενεργήσει σύμφωνα με τη διαδικασία αυτή, ή
 - β) τα μέρη ή οι δυο (2) διαιτητές αδυνατούν να καταλήξουν σε συμφωνία που προβλέπει αυτή η διαδικασία, ή
 - γ) τρίτος παραλείπει να εκπληρώσει τα καθήκοντα που του έχουν ανατεθεί σύμφωνα με τη διαδικασία αυτή,τότε κάθε μέρος μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο της παρ. 1 του άρθρου 9 να προβεί στον απαραίτητο ορισμό, εκτός αν η συμφωνία για τη διαδικασία ορισμού διαιτητή ή διαιτητών προβλέπει άλλα μέσα προς εξασφάλιση του ορισμού.
4. Αν δεν υπάρχει τέτοια συμφωνία:
 - α) Όταν οι διαιτητές είναι τρεις (3), κάθε μέρος ορίζει έναν (1) διαιτητή και οι δύο (2) διαιτητές ορίζουν τον τρίτο διαιτητή. Αν ένα μέρος παραλείψει να ορίσει διαιτητή εντός τριάντα (30) ημερών από τη λήψη του σχετικού αιτήματος του άλλου μέρους ή αν οι δύο διαιτητές αδυνατούν εντός τριάντα (30) ημερών από τον ορισμό τους να συμφωνήσουν για τον ορισμό του τρίτου διαιτητή, τότε ο ορισμός γίνεται, μετά από αίτηση ενός μέρους, από το δικαστήριο της παρ. 1 του άρθρου 9.

β) Όταν το διαιτητικό δικαστήριο αποτελείται από έναν (1) διαιτητή και τα μέρη αδυνατούν να συμφωνήσουν για τον ορισμό του, ο ορισμός γίνεται, μετά από αίτηση ενός μέρους, από το δικαστήριο της παρ. 1 του άρθρου 9.

5. Κατά τον ορισμό διαιτητή, το δικαστήριο ή ο τρίτος εκτιμά τις ιδιότητες που η συμφωνία των μερών απαιτεί να συντρέχουν στο πρόσωπο του διαιτητή και λαμβάνει υπόψη οτιδήποτε εξασφαλίζει τον ορισμό ανεξάρτητου και αμερόληπτου διαιτητή. Σε περίπτωση ορισμού μοναδικού ή τρίτου διαιτητή, το δικαστήριο ή ο τρίτος εκτιμά τη σκοπιμότητα ορισμού προσώπου ιθαγένειας διαφορετικής από εκείνη ή εκείνες των μερών και λαμβάνει υπόψη τις προτάσεις των μερών.

6. Η απόφαση του δικαστηρίου της παρ. 1 του άρθρου 9 που έχει εκδοθεί σύμφωνα με τις παρ. 3 και 4 του παρόντος δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα.

Άρθρο 16

Πολυμερείς διαιτησίες

1. Με την επιφύλαξη αντίθετης συμφωνίας των μερών, αν το διαιτητικό δικαστήριο αποτελείται από περισσότερους από έναν διαιτητές και στη διαιτησία συμμετέχουν περισσότεροι διάδικοι είτε ως ενάγοντες είτε ως εναγόμενοι, αυτοί ορίζουν έναν (1) διαιτητή από κοινού. Αν οι περισσότεροι διάδικοι αδυνατούν να καταλήξουν σε κοινό ορισμό μέσα στην προθεσμία που προβλέπει η συμφωνία διαιτησίας ή, ελλείψει αυτής, εντός τριάντα (30) ημερών, ο ορισμός γίνεται από το δικαστήριο της παρ. 1 του άρθρου 9.

2. Στις περιπτώσεις της παρ. 1, κατόπιν αιτήματος οποιουδήποτε διαδίκου, το δικαστήριο έχει την εξουσία να ορίσει εν όλω το διαιτητικό δικαστήριο, καθορίζοντας ταυτόχρονα και τον προεδρεύοντα. Στην περίπτωση αυτή το δικαστήριο μπορεί, κατά τις περιστάσεις, να επιβεβαιώσει ή να ανακαλέσει τον ορισμό διαιτητών.

3. Η απόφαση του δικαστηρίου σύμφωνα με το παρόν δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα.

Άρθρο 17

Ορισμός διαιτητών από το δικαστήριο

Αν για οποιονδήποτε λόγο το διαιτητικό δικαστήριο δεν έχει ορισθεί εντός ενενήντα (90) ημερών από την προσφυγή σε διαιτησία και ανεξάρτητα αν η περίπτωση ρυθμίζεται ή όχι από τα άρθρα 15 και 16, εφαρμόζεται το άρθρο 16 αναλόγως, με την επιφύλαξη αντίθετης συμφωνίας των μερών.

Άρθρο 18

Λόγοι εξαίρεσης

1. Εκείνος στον οποίο προτείνεται να οριστεί διαιτητής δηλώνει κάθε γεγονός ή περίσταση που μπορεί να γεννήσει εύλογες αμφιβολίες ως προς την αμεροληψία ή την ανεξαρτησία του. Ο διαιτητής, από τη στιγμή που ορίζεται και καθ' όλη τη διάρκεια της διαιτησίας, δηλώνει αμέσως στα μέρη και τους λοιπούς διαιτητές οποιοδήποτε τέτοιο γεγονός ή περίσταση, εκτός αν τους έχει ήδη ενημερώσει.

2. Αίτηση εξαίρεσης διαιτητή επιτρέπεται μόνον αν υπάρχει γεγονός ή περίσταση που γεννά εύλογες αμφιβολίες ως προς την αμεροληψία ή την ανεξαρτησία του ή αν στο πρόσωπό του δεν συντρέχουν οι ιδιότητες που συμφώνησαν τα μέρη. Ένα μέρος μπορεί να ζητήσει εξαίρεση του διαιτητή που όρισε ή του διαιτητή στον ορισμό του οποίου συνέπραξε, μόνο για λόγους που έγιναν γνωστοί σε αυτό μετά

τον ορισμό του.

Άρθρο 19 **Διαδικασία εξαίρεσης**

1. Τα μέρη μπορούν να συμφωνήσουν τη διαδικασία εξαίρεσης διαιτητή, σύμφωνα με την παρ. 3.
2. Αν δεν υπάρχει τέτοια συμφωνία, το μέρος που επιδιώκει την εξαίρεση διαιτητή οφείλει, εντός αποκλειστικής προθεσμίας δεκαπέντε (15) ημερών από το χρονικό σημείο που έλαβε γνώση της συγκρότησης του διαιτητικού δικαστηρίου ή κάποιου στοιχείου από τα αναφερόμενα στην παρ. 2 του άρθρου 18, να υποβάλει στο διαιτητικό δικαστήριο γραπτή αίτηση με τους λόγους της εξαίρεσης. Αν ο διαιτητής του οποίου ζητείται η εξαίρεση δεν παραιτηθεί ή το άλλο μέρος δεν συμφωνήσει στην εξαίρεση, το διαιτητικό δικαστήριο καλεί τον καθ' ου η αίτηση εξαίρεσης διαιτητή να τοποθετηθεί και αποφασίζει για την εξαίρεση, με αποχή του τελευταίου, εντός τριάντα (30) ημερών από τη λήψη της αίτησης.
3. α) Αν απορριφθεί η αίτηση εξαίρεσης που υποβλήθηκε σύμφωνα με τη διαδικασία την οποία συμφώνησαν τα μέρη ή σύμφωνα με τη διαδικασία της παρ. 2 ή β) αν το διαιτητικό δικαστήριο δεν αποφανθεί εντός της προθεσμίας των τριάντα (30) ημερών της παρ. 2, το μέρος που ζήτησε την εξαίρεση μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο της παρ. 1 του άρθρου 9 να αποφασίσει για την εξαίρεση. Η αίτηση υποβάλλεται εντός τριάντα (30) ημερών αφότου το μέρος έλαβε γνώση της απόφασης που απορρίπτει την αίτηση εξαίρεσης ή από την πάροδο άπρακτης της προθεσμίας για την έκδοση της σχετικής απόφασης. Η απόφαση του δικαστηρίου δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα. Με την επιφύλαξη διαφορετικής συμφωνίας των μερών, ενώ εκκρεμεί αυτή η αίτηση, το διαιτητικό δικαστήριο, με τη συμμετοχή του διαιτητή του οποίου έχει ζητηθεί η εξαίρεση, μπορεί να συνεχίσει τη διαιτητική διαδικασία και να εκδώσει απόφαση.

Άρθρο 20 **Παράλειψη ή αδυναμία εκπλήρωσης καθηκόντων διαιτητή**

1. Με την επιφύλαξη διαφορετικής συμφωνίας των μερών, αν διαιτητής βρίσκεται σε πραγματική ή νομική αδυναμία να εκπληρώσει τα καθήκοντά του ή για άλλους λόγους παραλείπει να ενεργήσει εντός εύλογου χρόνου, η ιδιότητα του παύει: α) με παραίτησή του, β) με συμφωνία των μερών ή γ) ελλείψει συμφωνίας των μερών, με απόφαση του δικαστηρίου της παρ. 1 του άρθρου 9. Η απόφαση του δικαστηρίου δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα.
2. Η παύση της ιδιότητας του διαιτητή στις περ. α) και β) της παρ. 1 δεν συνιστά αποδοχή οποιουδήποτε από τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 18.

Άρθρο 21 **Ορισμός αντικαταστάτη διαιτητή**

1. Όταν παύσει η ιδιότητα του διαιτητή, σύμφωνα με τα άρθρα 19 ή 20, ή ύστερα από παραίτηση για οποιονδήποτε άλλο λόγο, ορίζεται αντικαταστάτης διαιτητής σύμφωνα με τους κανόνες που εφαρμόζονται για τον ορισμό του διαιτητή που αντικαθίσταται. Με την επιφύλαξη αντίθετης συμφωνίας των μερών, το διαιτητικό δικαστήριο με τη νέα του σύνθεση αποφασίζει αν η διαδικασία συνεχίζεται από το σημείο κατά το οποίο διακόπηκε εξαιτίας της παύσης της ιδιότητας του διαιτητή που αντικαταστάθηκε.

2. Κατόπιν αιτήματος μέρους, ο τρίτος στον οποίο ανέθεσαν την εξουσία ορισμού τα μέρη ή, ελλείψει αυτού, το δικαστήριο της παρ. 1 του άρθρου 9 έχει την εξουσία να ορίσει αντικαταστάτη διαιτητή, αν το μέρος που έχει δικαίωμα ορισμού έχει ασκήσει το δικαίωμά του με τρόπο αντίθετο στο καθήκον καλόπιστης διεξαγωγής της διαιτητικής διαδικασίας.

Άρθρο 22 **Ευθύνη διαιτητών**

Κατά την εκπλήρωση των καθηκόντων του, ο διαιτητής ευθύνεται μόνο για δόλο και βαριά αμέλεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄ **ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ**

Άρθρο 23 **Εξουσία του διαιτητικού δικαστηρίου να αποφαινεται για τη δικαιοδοσία του**

1. Το διαιτητικό δικαστήριο αποφαινεται για τη δικαιοδοσία του και την ύπαρξη ή την ισχύ της συμφωνίας διαιτησίας. Για τον σκοπό αυτό, ρήτρα διαιτησίας που περιέχεται σε σύμβαση θεωρείται αυτοτελής συμφωνία έναντι των λοιπών όρων της σύμβασης. Ακυρότητα της σύμβασης δεν συνεπάγεται αυτοδικαίως ακυρότητα της διαιτητικής ρήτρας.

2. Μετά την πάροδο της προθεσμίας για την απάντηση στην αγωγή δεν μπορεί να προβληθεί ένσταση έλλειψης δικαιοδοσίας του διαιτητικού δικαστηρίου. Η ένσταση αυτή δεν αποκλείεται από το γεγονός ότι το μέρος που την προβάλλει όρισε διαιτητή ή συνέπραξε στον διορισμό του. Ένσταση ότι το διαιτητικό δικαστήριο υπερβαίνει τα όρια της εξουσίας του προτείνεται αμέσως μόλις το σχετικό ζήτημα ανακύψει στη διαιτητική διαδικασία. Σε κάθε περίπτωση, το διαιτητικό δικαστήριο μπορεί να δεχθεί ως παραδεκτή ένσταση που υποβάλλεται σε μεταγενέστερο χρόνο, αν θεωρεί δικαιολογημένη την καθυστερημένη προβολή της.

3. Το διαιτητικό δικαστήριο αποφαινεται για τις ενστάσεις της παρ. 2 είτε με παρεμπίπτουσα απόφαση είτε με την απόφαση επί της ουσίας της διαφοράς. Αν το διαιτητικό δικαστήριο αποφανθεί με παρεμπίπτουσα απόφαση ότι έχει δικαιοδοσία, συνεχίζεται η διαιτητική διαδικασία και εκδίδεται απόφαση επί της ουσίας, αναπόσπαστο μέρος της οποίας θεωρείται η παρεμπίπτουσα απόφαση.

4. Η παρεμπίπτουσα απόφαση του διαιτητικού δικαστηρίου επί της δικαιοδοσίας του μπορεί να προσβληθεί μόνο ως περιεχόμενο της απόφασης επί της ουσίας, κατά τους όρους και τη διαδικασία του άρθρου 43, εκτός αν τα μέρη έχουν συμφωνήσει διαφορετικά ή το διαιτητικό δικαστήριο συναινέσει σε αγωγή ακύρωσης κατά της παρεμπίπτουσας απόφασης. Στην τελευταία περίπτωση, η αγωγή ακύρωσης της παρεμπίπτουσας απόφασης μπορεί να ασκηθεί εντός τριάντα (30) ημερών από την παροχή της συναίνεσης ή από την επίδοση της απόφασης, οποιοδήποτε χρονικό σημείο είναι το μεταγενέστερο.

Άρθρο 24 **Πρόσθετοι διάδικοι και συνένωση διαιτησιών**

1. Το διαιτητικό δικαστήριο έχει την εξουσία να δεχθεί να συμμετέχει στη διαιτητική διαδικασία πρόσωπο, το οποίο δεσμεύεται από τη συμφωνία διαιτησίας, είτε ως ενάγων ή εναγόμενος είτε ως προσθέτως παρεμβαίνων με έννομο συμφέρον στην επίλυση της αρχικής διαφοράς. Σε περίπτωση που ο αρχικός εναγόμενος προβάλλει αγωγικό αίτημα κατά τρίτου προσώπου, οφείλει να το πράξει με την απάντησή του επί της προσφυγής στη διαιτησία, κατά την παρ. 2 του άρθρου 29. Σε κάθε άλλη περίπτωση, απαιτείται αυτοτελές αίτημα. Από τον χρόνο που το αίτημα γίνει δεκτό, οι νέοι διάδικοι έχουν τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των αρχικών διαδίκων.

2. Μετά από αίτημα διαδίκου, το διαιτητικό δικαστήριο έχει την εξουσία να συνενώσει ενώπιόν του και να συνεκδικάσει άλλη διαφορά που εκκρεμεί μεταξύ των διαδίκων ενώπιον των ιδίων διαιτητών ή, με ρητή συμφωνία των μερών, και ενώπιον άλλου διαιτητικού δικαστηρίου. Το διαιτητικό δικαστήριο έχει επίσης την εξουσία να περατώσει τη διαιτητική διαδικασία αν η διαφορά συνενωθεί ενώπιον αυτού ή άλλου διαιτητικού δικαστηρίου, εκδίδοντας πράξη κατά την παρ. 2 του άρθρου 41.

3. Το διαιτητικό δικαστήριο αποφαινεται με απόφαση επί των αιτημάτων κατά τις παρ. 1 και 2, αφού έχει ζητήσει από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη να τοποθετηθούν. Λαμβάνει δε υπόψη όλες τις περιστάσεις, ιδίως το στάδιο της διαδικασίας και τη σκοπιμότητα της ενιαίας κρίσης επί των σχετικών διαφορών.

4. Το παρόν ισχύει με την επιφύλαξη διαφορετικής συμφωνίας των μερών.

Άρθρο 25

Εξουσία διαιτητικού δικαστηρίου να διατάξει ασφαλιστικά μέτρα

1. Με την επιφύλαξη αντίθετης συμφωνίας των μερών, το διαιτητικό δικαστήριο μπορεί, ύστερα από αίτημα ενός μέρους, να διατάξει, με οποιονδήποτε πρόσφορο τρόπο ή με διαιτητική απόφαση, τα ασφαλιστικά μέτρα που θεωρεί αναγκαία σχετικά με το αντικείμενο της διαφοράς ή τη διαιτητική διαδικασία. Επίσης, μπορεί να υποχρεώσει τον υπέρ ου το ασφαλιστικό μέτρο σε εγγυοδοσία και, με αίτηση ενός μέρους ή και αυτεπαγγέλτως, να ανακαλέσει, αναστείλει ή μεταρρυθμίσει τα ασφαλιστικά μέτρα που διέταξε, καθώς και την εγγυοδοσία που επέβαλε.

2. Το διαιτητικό δικαστήριο διατάσσει ασφαλιστικά μέτρα σε επείγουσες περιπτώσεις ή για να αποτραπεί επικείμενος κίνδυνος και εφόσον πιθανολογεί την ύπαρξη ασφαλιστέου δικαιώματος. Περισσότερα ασφαλιστικά μέτρα από όσα είναι αναγκαία δεν διατάσσονται και ανάμεσα στα περισσότερα προτιμάται το λιγότερο επαχθές.

3. Σε εξαιρετικά επείγουσες περιστάσεις το διαιτητικό δικαστήριο μπορεί, με αίτημα ενός μέρους, να εκδώσει προσωρινή διαταγή για τη ρύθμιση της κατάστασης έως την έκδοση της απόφασης επί του ασφαλιστικού μέτρου. Η προσωρινή διαταγή εκδίδεται μετά από προηγούμενη ακρόαση του καθ' ου, εκτός αν πιθανολογείται ότι η κλήση αυτού σε ακρόαση θα ματαιώσει την αποτελεσματικότητα της προσωρινής διαταγής. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, η κλήση σε ακρόαση του καθ' ου η προσωρινή διαταγή πραγματοποιείται μετά την πάροδο εικοσιτεσσάρων (24) ωρών από την έκδοση της προσωρινής διαταγής. Με την επιφύλαξη της απόφασης του διαιτητικού δικαστηρίου για το ασφαλιστικό μέτρο ή για παράταση της ισχύος της προσωρινής διαταγής, η τελευταία παύει αυτοδικαίως με την πάροδο είκοσι (20) ημερών από την έκδοσή της.

4. Οι αποφάσεις του διαιτητικού δικαστηρίου σύμφωνα με το παρόν δεσμεύουν τα μέρη, τα οποία οφείλουν να συμμορφωθούν με αυτές αμέσως. Ισχύουν προσωρινά και δεν επηρεάζουν την κύρια υπόθεση.

5. Το δικαστήριο του άρθρου 13, με αίτηση ενός μέρους, αναγνωρίζει και κηρύσσει εκτελεστά τα ασφαλιστικά μέτρα που διατάχθηκαν κατά την παρ. 1, καθώς και την εγγυοδοσία, εκτός αν α) το δικαστήριο κρίνει και αυτεπαγγέλτως ότι το ασφαλιστικό μέτρο που διατάχθηκε είναι αντίθετο προς τη διεθνή δημόσια τάξη, όπως αυτή νοείται στην υποπερ. ββ' της περ. β' της παρ. 2 του άρθρου 43 ή β) έχει ήδη επιληφθεί το δικαστήριο μετά από αίτηση για την επιβολή αντίστοιχου ασφαλιστικού μέτρου.

6. Ο υπέρ ου το ασφαλιστικό μέτρο υποχρεούται σε εύλογη αποζημίωση, αν α) αποδειχθεί ότι πέτυχε την έκδοση ή τη διατήρησή του με πράξεις ή παραλείψεις που αντιβαίνουν στο καθήκον καλόπιστης διεξαγωγής της διαιτητικής δίκης ή β) η λήψη του ασφαλιστικού μέτρου κρίνεται εκ των υστέρων ως αδικαιολόγητη. Εφόσον υποβληθεί αίτημα για επιδίκαση αποζημίωσης από τον καθ' ου κατά τη διάρκεια της διαιτητικής διαδικασίας, το διαιτητικό δικαστήριο αποφαινεται το αργότερο με την τελική του απόφαση, μετά από ακρόαση των μερών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ' **ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ**

Άρθρο 26 **Ίση μεταχείριση και δικαίωμα ακρόασης**

Κατά τη διαιτητική διαδικασία τηρείται η αρχή της ισότητας και σε κάθε μέρος δίδεται πλήρης δυνατότητα ανάπτυξης των ισχυρισμών του και προσκόμισης των αποδεικτικών μέσων.

Άρθρο 27 **Καθορισμός των διαδικαστικών κανόνων**

1. Με την επιφύλαξη του παρόντος νόμου, τα μέρη, με τη συμφωνία τους, καθορίζουν ελεύθερα τη διαιτητική διαδικασία.
2. Ελλείψει συμφωνίας των μερών, το διαιτητικό δικαστήριο καθορίζει την προσφορότερη κατά την κρίση του διαδικασία και κρίνει ελεύθερα περί του παραδεκτού, της σημασίας και της βαρύτητας των αποδείξεων.
3. Οι παρ. 1 και 2 εφαρμόζονται και επί της εμπιστευτικότητας ή μη της ύπαρξης της διαιτησίας, της διαιτητικής διαδικασίας και της διαιτητικής απόφασης.
4. Εφόσον διορισθεί γραμματέας, αυτός έχει τις υποχρεώσεις της παρ. 1 του άρθρου 18 και την ευθύνη του άρθρου 22. Τα καθήκοντα, η αμοιβή του και όλα τα σχετικά ζητήματα ρυθμίζονται στην πράξη με την οποία τον διορίζει το διαιτητικό δικαστήριο.

Άρθρο 28 **Τόπος της διαιτησίας**

1. Τα μέρη καθορίζουν ελεύθερα τον τόπο της διαιτησίας. Ελλείψει συμφωνίας των μερών, τον τόπο της διαιτησίας καθορίζει το διαιτητικό δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη τις περιστάσεις της υπόθεσης, στις οποίες περιλαμβάνεται και η διευκόλυνση των μερών.
2. Με την επιφύλαξη διαφορετικής συμφωνίας των μερών, το διαιτητικό δικαστήριο μπορεί να

συνεδριάζει σε οποιοδήποτε μέρος και με οποιονδήποτε τρόπο κρίνει πρόσφορο, προκειμένου να διασκεφθεί, να εξετάσει μάρτυρες ή πραγματογνώμονες, να ακούσει τους διαδίκους, να ενεργήσει αυτοψία σε εμπορεύματα ή άλλα αντικείμενα ή να λάβει γνώση εγγράφων.

Άρθρο 29 **Έναρξη της διαιτησίας**

1. Με την επιφύλαξη αντίθετης συμφωνίας των μερών, η διαιτησία αρχίζει ως προς τη συγκεκριμένη διαφορά την ημέρα κατά την οποία η προσφυγή στη διαιτησία γνωστοποιήθηκε σε εκείνον κατά του οποίου απευθύνεται.

2. Εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η προσφυγή έχει δικαίωμα να απαντήσει επί της προσφυγής εντός τριάντα (30) ημερών από τη γνωστοποίησή της, εκτός αν τα μέρη έχουν συμφωνήσει διαφορετικά.

Άρθρο 30 **Γλώσσα**

1. Τα μέρη καθορίζουν ελεύθερα τη γλώσσα ή τις γλώσσες που χρησιμοποιούνται στη διαιτησία. Αν δεν υπάρχει σχετική συμφωνία, η γλώσσα ή οι γλώσσες καθορίζονται από το διαιτητικό δικαστήριο. Εκτός αν η συμφωνία των μερών ή ο καθορισμός από το διαιτητικό δικαστήριο προβλέπει διαφορετικά, η επιλογή της γλώσσας έχει εφαρμογή σε κάθε έγγραφο των μερών, στην ακροαματική διαδικασία, στις αποφάσεις και στις γνωστοποιήσεις του διαιτητικού δικαστηρίου.

2. Το διαιτητικό δικαστήριο μπορεί να διατάξει τα αποδεικτικά έγγραφα να συνοδεύονται από μετάφραση στη γλώσσα ή στις γλώσσες που συμφώνησαν τα μέρη ή που αυτό καθόρισε.

Άρθρο 31 **Δικόγραφο αγωγής και δικόγραφο απάντησης στην αγωγή**

1. Μέσα στις προθεσμίες που έχουν ορίσει τα μέρη ή το διαιτητικό δικαστήριο, ο ενάγων εκθέτει στην αγωγή του το αντικείμενο της διαφοράς, το αίτημα, καθώς και τα πραγματικά περιστατικά που το θεμελιώνουν, ενώ ο εναγόμενος απαντά στην αγωγή και εκθέτει το αίτημά του. Με τα δικόγραφά τους αυτά, τα μέρη μπορούν να υποβάλουν και τα έγγραφα που θεωρούν ουσιώδη ή να μνημονεύσουν τα έγγραφα ή άλλα αποδεικτικά μέσα που προτίθενται να υποβάλουν.

2. Με την επιφύλαξη αντίθετης συμφωνίας, κάθε μέρος μπορεί κατά τη διάρκεια της διαιτητικής διαδικασίας να μεταβάλει ή συμπληρώσει το αίτημα ή την απάντησή του, εκτός αν τούτο δεν επιτραπεί από το διαιτητικό δικαστήριο, ιδίως λόγω καθυστερημένης υποβολής του.

Άρθρο 32 **Ακροαματική και γραπτή διαδικασία**

1. Με την επιφύλαξη αντίθετης συμφωνίας των μερών, το διαιτητικό δικαστήριο αποφασίζει αν πρόκειται να τηρηθεί ακροαματική διαδικασία ή αν η διαιτητική διαδικασία διεξάγεται με έγγραφα και άλλα στοιχεία. Αν τα μέρη δεν απέκλεισαν την ακροαματική διαδικασία, το διαιτητικό δικαστήριο οφείλει σε κάθε περίπτωση που το ζητήσει ένα μέρος να διεξαγάγει ακροαματική διαδικασία, σε χρόνο

που αυτό κρίνει κατάλληλο.

2. Το διαιτητικό δικαστήριο ειδοποιεί τα μέρη εγκαίρως πριν από κάθε ακροαματική διαδικασία και κάθε διεξαγωγή αποδείξεων.

3. Δικόγραφα, έγγραφα ή πληροφορίες που ένα μέρος υποβάλλει ή ανακοινώνει στο διαιτητικό δικαστήριο γνωστοποιούνται στο άλλο μέρος. Επίσης, το διαιτητικό δικαστήριο γνωστοποιεί στα μέρη κάθε έκθεση πραγματογνωμοσύνης και κάθε αποδεικτικό έγγραφο στα οποία ενδέχεται να στηρίξει την απόφασή του.

Άρθρο 33 **Ερημοδικία**

Με την επιφύλαξη αντίθετης συμφωνίας των μερών, το διαιτητικό δικαστήριο:

α) κηρύσσει περατωμένη τη διαιτησία, αν ο ενάγων χωρίς σπουδαίο λόγο δεν υποβάλει την αγωγή του σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 31, εφαρμόζοντας την περ. α' της παρ. 2 του άρθρου 41,

β) συνεχίζει τη διαδικασία, αν ο εναγόμενος παραλείπει χωρίς σπουδαίο λόγο να απαντήσει στην αγωγή, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 31. Η παράλειψη του πρώτου εδαφίου δεν συνιστά ομολογία των ισχυρισμών του ενάγοντος,

γ) μπορεί να συνεχίσει τη διαδικασία και να εκδώσει απόφαση με βάση τις υφιστάμενες αποδείξεις, αν ένα μέρος χωρίς σπουδαίο λόγο παραλείπει να παραστεί σε ακροαματική διαδικασία ή να προσκομίσει αποδεικτικά μέσα.

Άρθρο 34 **Διορισμός πραγματογνώμονα από το διαιτητικό δικαστήριο**

1. Με την επιφύλαξη διαφορετικής συμφωνίας των μερών, το διαιτητικό δικαστήριο μπορεί:

α) να διορίσει έναν (1) ή περισσότερους πραγματογνώμονες με την εντολή να υποβάλουν έκθεση επί συγκεκριμένων υπό κρίση ζητημάτων,

β) να επιβάλει σε κάθε μέρος να παράσχει στον πραγματογνώμονα κάθε σχετική πληροφορία ή να υποβάλει ή να καταστήσει προσιτά έγγραφα, εμπορεύματα ή άλλα αντικείμενα, προς εξέταση από τον πραγματογνώμονα.

2. Με την επιφύλαξη διαφορετικής συμφωνίας των μερών, ο πραγματογνώμονας, μετά την υποβολή της γραπτής ή προφορικής έκθεσής του, οφείλει, ύστερα από αίτηση ενός μέρους ή όταν το διαιτητικό δικαστήριο το κρίνει απαραίτητο, να μετάρχει σε ακροαματική διαδικασία κατά την οποία τα μέρη μπορούν να του υποβάλουν ερωτήσεις και να καλέσουν μάρτυρες πραγματογνώμονες που ορίστηκαν από αυτά, προκειμένου να εκθέσουν τις απόψεις τους επί των συγκεκριμένων αμφισβητούμενων ζητημάτων.

Άρθρο 35 **Επίδειξη εγγράφων και προσκομιδή αποδείξεων**

1. Με την επιφύλαξη διαφορετικής συμφωνίας των μερών, το διαιτητικό δικαστήριο έχει την εξουσία να επιβάλει στα μέρη να προσκομίσουν έγγραφα ή άλλα αποδεικτικά μέσα που βρίσκονται στην κατοχή ή στη διάθεσή τους και πιθανολογείται ότι έχουν ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της διαιτησίας.

2. Η εξουσία της παρ. 1 ασκείται σε όποιο στάδιο της διαδικασίας κρίνει κατάλληλο το διαιτητικό δικαστήριο, ύστερα από αίτηση μέρους ή με πρωτοβουλία του διαιτητικού δικαστηρίου, και αφού έχει ζητηθεί από τα μέρη να εκφράσουν τις απόψεις τους.

Άρθρο 36

Δικαστική συνδρομή κατά τη διεξαγωγή των αποδείξεων

Το διαιτητικό δικαστήριο ή ένα μέρος, με την έγκριση του διαιτητικού δικαστηρίου, μπορεί να ζητήσει από το αρμόδιο δικαστήριο συνδρομή κατά τη διεξαγωγή των αποδείξεων. Το δικαστήριο μπορεί να ικανοποιήσει το σχετικό αίτημα στο πλαίσιο της αρμοδιότητάς του και σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας για τη διεξαγωγή αποδείξεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΑΤΩΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

Άρθρο 37

Εφαρμοστέο δίκαιο στην ουσία της διαφοράς

1. Το διαιτητικό δικαστήριο εφαρμόζει τους κανόνες ουσιαστικού δικαίου που επέλεξαν τα μέρη. Με την επιφύλαξη ρητής αντίθετης συμφωνίας των μερών, η επιλογή του δικαίου ή του δικαιοϊκού συστήματος ενός κράτους δεν συμπεριλαμβάνει τους κανόνες σύγκρουσης του δικαίου του κράτους αυτού.

2. Ελλείψει επιλογής των μερών, το διαιτητικό δικαστήριο εφαρμόζει το ουσιαστικό δίκαιο που υποδεικνύεται από τους κανόνες σύγκρουσης τους οποίους θεωρεί καταλληλότερους.

3. Το διαιτητικό δικαστήριο κρίνει κατά δικαία κρίση (*ex aequo et bono*) ή κατά την επιείκεια (*ως amiable compositeur*) μόνο στην περίπτωση που τα μέρη το έχουν ρητά εξουσιοδοτήσει προς τούτο.

4. Σε κάθε περίπτωση, το διαιτητικό δικαστήριο αποφασίζει σύμφωνα με τους όρους της σύμβασης και αφού λάβει υπόψη τις εμπορικές συνήθειες που έχουν εφαρμογή στη συγκεκριμένη συναλλαγή.

Άρθρο 38

Απόφαση από περισσότερους διαιτητές

Αν οι διαιτητές είναι περισσότεροι και με τη συμφωνία διαιτησίας δεν ορίζεται διαφορετικά, αποφασίζουν κατά πλειοψηφία. Αν δεν σχηματισθεί πλειοψηφία, υπερισχύει η γνώμη του προέδρου του διαιτητικού δικαστηρίου. Διαδικαστικά ζητήματα μπορούν να ρυθμιστούν από τον πρόεδρο του διαιτητικού δικαστηρίου, αν του έχει δοθεί σχετική εξουσία από τα μέρη ή από όλους τους διαιτητές.

Άρθρο 39

Συμβιβασμός

1. Αν κατά τη διάρκεια της διαιτητικής διαδικασίας τα μέρη επιλύσουν συμβιβαστικώς τη διαφορά, το διαιτητικό δικαστήριο περατώνει τη διαιτησία. Αν το ζητήσουν τα μέρη και το διαιτητικό δικαστήριο δεν έχει αντίρρηση, τότε καταγράφει τον συμβιβασμό εκδίδοντας διαιτητική απόφαση κατά τους όρους του συμβιβασμού.
2. Η κατά την παρ. 1 διαιτητική απόφαση εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 40, αναφέρεται σε αυτή ότι είναι διαιτητική απόφαση και έχει την ίδια ισχύ και τα ίδια αποτελέσματα με κάθε άλλη διαιτητική απόφαση που εκδίδεται επί της ουσίας της διαφοράς.

Άρθρο 40

Μορφή και περιεχόμενο της διαιτητικής απόφασης

1. Η διαιτητική απόφαση συντάσσεται εγγράφως και υπογράφεται από τον διαιτητή ή τους διαιτητές. Όταν οι διαιτητές είναι περισσότεροι, αρκούν οι υπογραφές της πλειοψηφίας των μελών του διαιτητικού δικαστηρίου, υπό την προϋπόθεση ότι αναφέρεται στην απόφαση με ειδική μνεία ο λόγος της έλλειψης των άλλων υπογραφών.
2. Με την επιφύλαξη αντίθετης συμφωνίας των μερών, η διαιτητική απόφαση είναι αιτιολογημένη, εκτός αν πρόκειται για διαιτητική απόφαση με περιεχόμενο τον συμβιβασμό των μερών, κατά το άρθρο 39.
3. Η διαιτητική απόφαση αναφέρει τον χρόνο της έκδοσής της και τον τόπο της διαιτησίας, όπως αυτός καθορίζεται σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 28. Η διαιτητική απόφαση θεωρείται ότι εκδόθηκε στον τόπο αυτόν.
4. Σε κάθε μέρος παραδίδεται από ένα πρωτότυπο της διαιτητικής απόφασης. Η παράδοση αυτή δεν λογίζεται ως επίδοση για την αφετηρία της προθεσμίας της παρ. 3 του άρθρου 43.

Άρθρο 41

Περάτωση της διαιτησίας – Αμοιβή και έξοδα

1. Η διαιτησία περατώνεται με τη διαιτητική απόφαση ή με πράξη του διαιτητικού δικαστηρίου σύμφωνα με την παρ. 2.
2. Το διαιτητικό δικαστήριο εκδίδει πράξη περάτωσης της διαιτησίας όταν:
 - α) ο ενάγων αποσύρει το αγωγικό αίτημα, εκτός αν ο εναγόμενος προβάλλει αντιρρήσεις και το διαιτητικό δικαστήριο αναγνωρίζει ότι ο τελευταίος έχει έννομο συμφέρον για την τελειωτική επίλυση της διαφοράς,
 - β) τα μέρη συμφωνούν να περατωθεί η διαιτησία,
 - γ) το διαιτητικό δικαστήριο διαπιστώνει ότι, για οποιονδήποτε άλλο λόγο, η συνέχιση της διαδικασίας είναι περιττή ή αδύνατη.

3. Όταν περατωθεί η διαιτησία, παύει η εξουσία του διαιτητικού δικαστηρίου, με την επιφύλαξη του άρθρου 42 και της παρ. 5 του άρθρου 43.

4. Με την επιφύλαξη αντίθετης συμφωνίας των μερών, το διαιτητικό δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη τις περιστάσεις της υπόθεσης, τη διαιτητική διαδικασία και ιδιαίτερα την έκβαση της διαιτησίας, επιμερίζει στα μέρη, με απόφασή του, τη δαπάνη της διαιτησίας, στην οποία περιλαμβάνονται και οι εύλογες δαπάνες των μερών για την υποστήριξή τους στη διαιτησία. Αν η δαπάνη δεν έχει καθορισθεί μέχρι το πέρας της διαιτησίας, ο καθορισμός και επιμερισμός μπορεί να γίνει με χωριστή διαιτητική απόφαση.

5. Αν πρόκειται να εκτελεστεί η διαιτητική απόφαση στην Ελλάδα, ο διαιτητής ή, αν το διαιτητικό δικαστήριο αποτελείται από περισσότερους διαιτητές, ο οριζόμενος από το διαιτητικό δικαστήριο διαιτητής, ή εξουσιοδοτημένος τρίτος είναι υποχρεωμένος, όταν του ζητηθεί, να καταθέσει ένα πρωτότυπο της διαιτητικής απόφασης στη γραμματεία του Μονομελούς Πρωτοδικείου στην περιφέρεια του οποίου είναι ο τόπος της διαιτησίας ή, αν αυτός δεν μπορεί να προσδιορισθεί, του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών.

Άρθρο 42

Διόρθωση και ερμηνεία της διαιτητικής απόφασης, έκδοση συμπληρωματικής διαιτητικής απόφασης

1. Αν τα μέρη δεν έχουν ορίσει άλλη προθεσμία, κάθε μέρος μπορεί, εντός τριάντα (30) ημερών από την παράδοση της διαιτητικής απόφασης, να ζητήσει από το διαιτητικό δικαστήριο: α) να διορθώσει στην απόφαση λογιστικά, γραφικά ή παρεμφερή λάθη, β) να ερμηνεύσει ένα συγκεκριμένο τμήμα της διαιτητικής απόφασης, χωρίς να αλλοιώσει το διατακτικό της. Το αίτημα γνωστοποιείται στο άλλο μέρος. Το διαιτητικό δικαστήριο αποφαινεται εντός τριάντα (30) ημερών από τη λήψη του σχετικού αιτήματος. Η απόφαση του διαιτητικού δικαστηρίου επί του αιτήματος διόρθωσης ή ερμηνείας αποτελεί μέρος της διαιτητικής απόφασης.

2. Το διαιτητικό δικαστήριο μπορεί αυτεπαγγέλτως να διορθώσει κάθε λάθος από εκείνα που αναφέρονται στην περ. α' της παρ. 1 εντός τριάντα (30) ημερών από την έκδοση της διαιτητικής απόφασης.

3. Με την επιφύλαξη αντίθετης συμφωνίας των μερών, κάθε μέρος μπορεί να ζητήσει, εντός τριάντα (30) ημερών από την παράδοση της διαιτητικής απόφασης, γνωστοποιώντας το αίτημά του στο άλλο μέρος, την έκδοση συμπληρωματικής απόφασης επί αιτημάτων που υποβλήθηκαν στη διαιτησία αλλά παραλείφθηκαν στη διαιτητική απόφαση. Το διαιτητικό δικαστήριο αποφαινεται για το αίτημα αυτό εντός εξήντα (60) ημερών.

4. Το διαιτητικό δικαστήριο μπορεί να παρατείνει την προθεσμία διόρθωσης ή ερμηνείας της διαιτητικής απόφασης ή την προθεσμία έκδοσης της συμπληρωματικής απόφασης.

5. Το άρθρο 40 εφαρμόζεται για τη διόρθωση ή ερμηνεία διαιτητικής απόφασης, καθώς επίσης και στην περίπτωση της συμπληρωματικής απόφασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η'

ΑΚΥΡΩΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ

Άρθρο 43 Αγωγή ακύρωσης

1. Κατά της διαιτητικής απόφασης μπορεί να ασκηθεί μόνο αγωγή ακύρωσης, σύμφωνα με το παρόν.

2. Η διαιτητική απόφαση μπορεί να ακυρωθεί από το δικαστήριο της παρ. 2 του άρθρου 9 μόνον αν:

α) Ο ενάγων προβάλλει και αποδεικνύει ότι:

αα) συμβαλλόμενο μέρος στη συμφωνία διαιτησίας του άρθρου 10 δεν είχε την προς τούτο ικανότητα με βάση το επί της ικανότητας αυτής εφαρμοστέο δίκαιο ή ότι η συμφωνία διαιτησίας δεν είναι έγκυρη σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 11 ή ότι το διαιτητικό δικαστήριο έκρινε ότι δεν είχε δικαιοδοσία παρά την ύπαρξη έγκυρης συμφωνίας διαιτησίας, ή

αβ) δεν ειδοποιήθηκε κατά προσήκοντα τρόπο για τον ορισμό διαιτητή ή για τη διαδικασία της διαιτησίας, ή από άλλο λόγο περιήλθε σε ανυπαίτια αδυναμία να προβάλει τους ισχυρισμούς του, ή

αγ) η διαιτητική απόφαση αφορά διαφορά που δεν εμπίπτει στη συμφωνία διαιτησίας ή περιέχει διατάξεις που υπερβαίνουν τα όρια της συμφωνίας ή τα υποβληθέντα στη διαιτησία αγωγικά αιτήματα. Αν όμως οι διατάξεις που καλύπτονται από τη συμφωνία περί διαιτησίας μπορούν να αποχωρισθούν από εκείνες που δεν καλύπτονται, τότε ακύρωση της διαιτητικής απόφασης χωρεί μόνο ως προς τις τελευταίες, ή

αδ) η συγκρότηση του διαιτητικού δικαστηρίου ή η διαιτητική διαδικασία δεν ήταν σύμφωνη με τη συμφωνία των μερών ή, αν δεν υπάρχει σχετική συμφωνία, η συγκρότηση του διαιτητικού δικαστηρίου ή η διαιτητική διαδικασία δεν ήταν σύμφωνη με τον παρόντα νόμο, ή

αε) συντρέχει λόγος αναψηλάφησης των περ. 6 και 10 του άρθρου 544 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

β) Το δικαστήριο που επιλαμβάνεται της αγωγής ακύρωσης κρίνει και αυτεπαγγέλτως ότι:

βα) το αντικείμενο της διαφοράς δεν είναι δεκτικό διαιτησίας κατά το ελληνικό δίκαιο,

ββ) η διαιτητική απόφαση είναι αντίθετη προς τη διεθνή δημόσια τάξη, όπως αυτή νοείται στο άρθρο 33 του Αστικού Κώδικα [π.δ. 456/1984, (Α' 164)], ανεξαρτήτως αν στη συγκεκριμένη περίπτωση εφαρμόσθηκε ημεδαπό ή αλλοδαπό δίκαιο.

3. Η αγωγή ακύρωσης ασκείται εντός προθεσμίας τριών (3) μηνών, η οποία αρχίζει από την επίδοση της διαιτητικής απόφασης στο μέρος που την ασκεί. Αν εκκρεμεί διόρθωση ή ερμηνεία ή συμπλήρωση της διαιτητικής απόφασης κατά το άρθρο 42, τότε η προθεσμία αρχίζει από την επίδοση της σχετικής απόφασης. Για την προθεσμία ως προς τον λόγο ακύρωσης της υποπερ. αε' της περ. α' της παρ. 2 εφαρμόζεται το άρθρο 545 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

4. Κανείς δεν μπορεί να δημιουργήσει λόγο ακύρωσης από τις δικές του πράξεις ή παραλείψεις.

5. Το δικαστήριο μπορεί, ύστερα από αίτημα ή και αυτεπαγγέλτως, αντί να ακυρώσει εν όλω ή εν μέρει τη διαιτητική απόφαση για ελάττωμα που εκτίθεται στην απόφαση του δικαστηρίου και μπορεί να αρθεί, να αναπέμψει τη διαφορά στο διαιτητικό δικαστήριο που είχε εκδώσει τη διαιτητική απόφαση, για την άρση του ελαττώματος αυτού, θέτοντας ταυτόχρονα προθεσμία έκδοσης νέας διαιτητικής απόφασης που δεν υπερβαίνει τις ενενήντα (90) ημέρες. Η προθεσμία αυτή μπορεί να παραταθεί από το διαιτητικό δικαστήριο μόνον αν συντρέχει σπουδαίος λόγος.

6. Η ακύρωση της διαιτητικής απόφασης έχει ως συνέπεια, με την επιφύλαξη αντίθετης συμφωνίας των μερών, την αναβίωση της διαιτητικής συμφωνίας ως προς τη διαφορά που κρίθηκε.

7. Με έγγραφη, ρητή και ειδική συμφωνία τους, τα μέρη μπορούν να παραιτηθούν οποτεδήποτε από την αγωγή ακύρωσης της διαιτητικής απόφασης. Στην περίπτωση αυτή διατηρείται η δυνατότητα προβολής των λόγων ακύρωσης κατά τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ΄ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Άρθρο 44 Δεδικασμένο και εκτελεστότητα

1. Η διαιτητική απόφαση δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα.

2. Η διαιτητική απόφαση αποτελεί, από την έκδοσή της, δεδικασμένο, είναι εκτελεστή και εφαρμόζονται τα άρθρα 322, 324 έως 330, 332 έως 334 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Το δεδικασμένο καταλαμβάνει και προδικαστικά ζητήματα που κρίθηκαν από το διαιτητικό δικαστήριο και εμπύπτουν στη διαιτητική συμφωνία. Η διαιτητική απόφαση ενεργεί έναντι τρίτων προσώπων μόνον αν τα πρόσωπα αυτά δεσμεύονται από τη διαιτητική συμφωνία.

3. Η άσκηση της αγωγής ακύρωσης δεν αναστέλλει την εκτέλεση της διαιτητικής απόφασης. Εφόσον έχει ασκηθεί παραδεκτά κατά το άρθρο 43 αγωγή ακύρωσης, το αρμόδιο δικαστήριο μπορεί, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, να χορηγήσει αναστολή, με ή χωρίς εγγύηση, ώσπου να εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση επί της αγωγής, αν πιθανολογεί την ευδοκίμηση κάποιου λόγου ακύρωσης.

Άρθρο 45 Αναγνώριση και εκτέλεση αλλοδαπών διαιτητικών αποφάσεων

1. Η αναγνώριση και εκτέλεση αλλοδαπών διαιτητικών αποφάσεων γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.δ. 4220/1961 «Περί κυρώσεως της εν Νέα Υόρκη την 10ην Ιουνίου 1958 υπογραφείσης συμβάσεως περί αναγνωρίσεως και εκτελέσεως αλλοδαπών διαιτητικών αποφάσεων» (Α' 173).

2. Η διαιτητική απόφαση, ανεξάρτητα από τη χώρα στην οποία εκδόθηκε, αναγνωρίζεται ως δεσμευτική και κηρύσσεται εκτελεστή ύστερα από έγγραφη αίτηση στο αρμόδιο δικαστήριο.

3. Το αιτούμενο την αναγνώριση ή την εκτέλεση της αλλοδαπής διαιτητικής απόφασης μέρος υποβάλλει στο αρμόδιο δικαστήριο την πρωτότυπη διαιτητική απόφαση ή επικυρωμένο αντίγραφο αυτής. Αν η διαιτητική απόφαση δεν έχει συνταχθεί στην ελληνική γλώσσα, το δικαστήριο μπορεί να υποχρεώσει τον διάδικο σε υποβολή επίσημης μετάφρασης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι΄

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΘΕΣΜΙΚΗΣ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

Άρθρο 46

Οργανισμοί θεσμικής διαιτησίας

1. Μπορούν να ιδρύονται οργανισμοί θεσμικής διαιτησίας με δήλωση που κατατίθεται από τον οργανισμό στο Υπουργείο Δικαιοσύνης. Οι οργανισμοί αυτοί έχουν εταιρική μορφή ανώνυμης εταιρίας, με ελάχιστο μετοχικό κεφάλαιο εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ, ολοσχερώς καταβεβλημένο, ή είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, και διαθέτουν κανονισμό διαιτησίας και κατάλογο διαιτητών, αποκλειστικό ή ενδεικτικό, που απαρτίζεται από πρόσωπα εγνωσμένου κύρους και εμπειρίας στη διεξαγωγή διαιτησιών. Επί των διαιτησιών που διεξάγονται κατά τον κανονισμό διαιτησίας τέτοιου οργανισμού εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος ή οι διατάξεις του εβδόμου βιβλίου του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Η δήλωση προς το Υπουργείο Δικαιοσύνης συνοδεύεται από αντίγραφο του καταστατικού, κατάλογο μετόχων, σύνθεση των διοικητικών και εποπτικών οργάνων, ετήσιες οικονομικές καταστάσεις, αντίγραφο του κανονισμού διαιτησίας, κατάλογο των διαιτητών και ετήσια έκθεση δραστηριότητας. Οι οργανισμοί ενημερώνουν για κάθε μεταβολή των στοιχείων αυτών το Υπουργείο Δικαιοσύνης και πάντως τουλάχιστον μία (1) φορά τον χρόνο. Το Υπουργείο Δικαιοσύνης τηρεί αρχείο των οργανισμών θεσμικής διαιτησίας, στο οποίο έχει πρόσβαση κάθε ενδιαφερόμενος, και μπορεί οποτεδήποτε να διενεργεί έλεγχο ως προς την τήρηση του παρόντος άρθρου από τον οργανισμό διαιτησίας.
2. Οργανισμοί θεσμικής διαιτησίας που έχουν εγκύρως συσταθεί και λειτουργούν στην αλλοδαπή μπορούν να παρέχουν υπηρεσίες θεσμικής διαιτησίας στην Ελλάδα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΑ΄

ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΙΚΕΣ, ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 47

Εξουσιοδοτικές διατάξεις

Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης καθορίζονται όλες οι λεπτομέρειες για την τήρηση του αρχείου, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του άρθρου 46.

Άρθρο 48

Μεταβατικές διατάξεις

1. Διαιτησίες οι οποίες άρχισαν πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος εξακολουθούν να διέπονται από τον ν. 2735/1999 (Α' 167). Συμφωνίες διαιτησίας που αναφέρονται στον ν. 2735/1999 νοούνται ως αναφερόμενες στον παρόντα νόμο.
2. Οι μόνιμες διαιτησίες που ρυθμίζονται από το άρθρο 902 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και τα

άρθρα 131 και 132 του ν. 4194/2013 (Α' 208) εξακολουθούν να διέπονται από τις οικείες διατάξεις.

Άρθρο 49
Καταργούμενες διατάξεις

Με την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργείται ο ν. 2735/1999 (Α' 167).

ΜΕΡΟΣ Β'
ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ – ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΜΕ ΤΟΝ ΔΙΑΝΕΜΗΤΙΚΟ
ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΩΝ

Άρθρο 50
Ειδικός διανεμητικός λογαριασμός - Αντικατάσταση άρθρου 51 ν. 2318/1995

1. Το άρθρο 51 του Κώδικα Δικαστικών Επιμελητών [ν. 2318/1995 (Α' 126)] αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 51

Ειδικός διανεμητικός λογαριασμός

1. Σκοπός του ειδικού διανεμητικού λογαριασμού είναι η διανομή μερίσματος στο σύνολο των ενεργών μελών του οικείου συλλόγου δικαστικών επιμελητών και η ρύθμιση της παρακράτησης των πόρων του. Ο ειδικός διανεμητικός λογαριασμός συστήνεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης μετά από εισήγηση του διοικητικού συμβουλίου του οικείου συλλόγου δικαστικών επιμελητών, με την απόλυτη πλειοψηφία του αριθμού των μελών του, η οποία επικυρώνεται από τη Γενική Συνέλευση του συλλόγου σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 99, με την ειδική πλειοψηφία των δύο τρίτων (2/3) των παρόντων μελών της. Με την απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης ορίζονται δύο (2) Πρωτοδίκες της εφετειακής έδρας, στην οποία εδρεύει ο οικείος σύλλογος δικαστικών επιμελητών, καθώς και ένας (1) δικαστικός επιμελητής μέλος της διοίκησης του οικείου συλλόγου και οι αναπληρωτές τους, οι οποίοι αποτελούν την ελεγκτική επιτροπή για τη νομιμότητα της διαχείρισης του ειδικού διανεμητικού λογαριασμού. Οι δικαστικοί λειτουργοί ορίζονται μετά από πρόταση του προέδρου του οικείου δικαστηρίου και ο δικαστικός επιμελητής μετά από πρόταση του προέδρου του οικείου συλλόγου δικαστικών επιμελητών.

2. Οι πόροι του ειδικού διανεμητικού λογαριασμού προέρχονται από την υποχρεωτική καταβολή εισφορών, με τη μορφή παρακράτησης, το ποσοστό της οποίας ορίζεται με την απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης της παρ. 1, και το οποίο δεν υπερβαίνει το σαράντα τοις εκατό (40%) επί της δικαιούμενης καθαρής αμοιβής κάθε δικαστικού επιμελητή σε ολόκληρη την επαγγελματική ύλη του, όπως προβλέπεται στην παρ. 2 του άρθρου 1, μετά από αφαίρεση του ποσού της παρακράτησης φόρου. Το ποσοστό του πρώτου εδαφίου δύναται να αναπροσαρμόζεται, τηρουμένου του ανώτατου ορίου του ποσοστού σαράντα τοις εκατό (40%), με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, που εκδίδεται σύμφωνα με την παρ. 1. Με την ίδια απόφαση καθορίζονται η διαδικασία είσπραξης, απόδοσης και διανομής των ποσών που παρακρατούνται, ο χρόνος απόδοσης και διανομής, τα ποσοστά που παρακρατεί ο σύλλογος, καθώς και κάθε ειδικότερο θέμα και αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας.

3. Υπόχρεος προς καταβολή του ποσοστού που παρακρατείται είναι ο δικαστικός επιμελητής, καθώς και οι αστικές εταιρείες δικαστικών επιμελητών, η λειτουργία των οποίων διέπεται από την παρ. 4 του άρθρου 19 του παρόντος και το π.δ. 68/2011 (Α' 153), τα μέλη των οποίων διενεργούν τις διαδικαστικές πράξεις. Σε περίπτωση καθυστέρησης απόδοσης των παρακρατούμενων ποσοστών από τα υπόχρεα πρόσωπα του πρώτου εδαφίου, επιβάλλεται προσαύξηση σε ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) κατ' έτος.

4. Ειδικά επί αμοιβών που αφορούν στις επιδόσεις και τις λοιπές διαδικαστικές πράξεις της παρ. 2 του άρθρου 1, οι οποίες διενεργούνται για λογαριασμό: α) νομικών προσώπων που εμπίπτουν στην περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 4270/2014 (Α' 143), β) Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμού, γ) επιχειρήσεων κοινής ωφελείας, δ) πιστωτικών ιδρυμάτων, ελληνικών και ξένων, ε) νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, ελληνικών και αλλοδαπών, στα οποία εκχωρούνται η είσπραξη, η εξασφάλιση και η διαχείριση απαιτήσεων πιστωτικών ιδρυμάτων ή νομικών προσώπων στα οποία μεταβιβάζονται δικαιώματα και απαιτήσεις κατά των οφειλετών πιστωτικών ιδρυμάτων, όπως εταιρειών διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις (Ε.Δ.Α.Δ.Π.) και εταιρειών απόκτησης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις (Ε.Α.Α.Δ.Π.) του ν. 4354/2015 (Α' 176), δύναται να θεσπίζεται με την απόφαση της παρ. 1 υποχρέωση παρακράτησης του ποσοστού και απόδοσής του απευθείας από τον εντολέα στον οικείο σύλλογο δικαστικών επιμελητών. Με την ίδια απόφαση δύναται να ορίζεται το ποσοστό της αμοιβής που παρακρατείται και αποδίδεται στον λογαριασμό του πρώτου εδαφίου της παρ. 1, τηρουμένου πάντως του ανωτάτου ορίου του πρώτου εδαφίου της παρ. 2. Το ύψος του ποσοστού της αμοιβής των δικαστικών επιμελητών για τις επιδόσεις και των αμοιβών για τις λοιπές διαδικαστικές πράξεις της παρ. 2 δύναται να είναι είτε όμοιο είτε διαφορετικό.

5. Η αξίωση καταβολής μερισμάτων που δεν ζητήθηκαν από τους δικαιούχους του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 μέσα σε αποκλειστική προθεσμία ενός (1) έτους από την ημερομηνία έναρξης της διανομής, παραγράφεται και τα αναλογούντα ποσά περιέρχονται αυτοδικαίως στον ειδικό διανεμητικό λογαριασμό του συλλόγου στον οποίο ανήκει ο δικαιούχος.»

2. Η υπ' αρ. 36581/12.4.1991 απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης (Β' 275), περί καθορισμού αποδιδόμενου ποσοστού στον σύλλογο δικαστικών επιμελητών Εφετείων Αθηνών – Πειραιώς – Αιγαίου – Δωδεκανήσου από την αμοιβή των μελών του και η υπ' αρ. 142193/16.12.1996 απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης (Β' 1176), περί παρακράτησης ποσοστού αμοιβής και διανομής στα μέλη του συλλόγου δικαστικών επιμελητών εφετείου Θεσσαλονίκης, εξακολουθούν να ισχύουν μέχρι την έκδοση της απόφασης του Υπουργού Δικαιοσύνης της παρ. 1 του άρθρου 51 του Κώδικα Δικαστικών Επιμελητών, όπως αντικαθίσταται με την παρ. 1 του παρόντος.

Άρθρο 51

Αρμοδιότητες Γενικής Συνέλευσης - Τροποποίηση άρθρου 97 ν. 2318/1995

Στο άρθρο 97 του ν. 2318/1995 (Α' 126) επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στην περ. α' επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις, β) το δεύτερο εδάφιο της περ. γ' τροποποιείται ως προς την απαιτούμενη απαρτία και πλειοψηφία για τη λήψη απόφασης της Γενικής Συνέλευσης σχετικά με την καθιέρωση ειδικών εισφορών και το άρθρο 97 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 97

Αρμοδιότητες Γενικής Συνέλευσης

Η γενική Συνέλευση του συλλόγου είναι αρμόδια για:

- α) την εκλογή της εφορευτικής επιτροπής κατά το τελευταίο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 96,
- β) τον έλεγχο των πεπραγμένων του διοικητικού συμβουλίου, την ψήφιση του ετήσιου προϋπολογισμού εσόδων και εξόδων την έγκριση του απολογισμού και τον έλεγχο της διαχείρισεως της περιουσίας του συλλόγου,
- γ) την καθιέρωση ειδικών εισφορών με καθορισμό συγχρόνως του σκοπού για τον οποίο θα διατεθούν. Για τη λήψη τέτοιας απόφασης απαιτείται η παρουσία του ενός τρίτου (1/3) των μελών του συλλόγου που διαθέτουν δικαίωμα ψήφου και η ειδική πλειοψηφία των δύο τρίτων (2/3) των παρόντων.
- δ) την υποβολή προτάσεων κατά το άρθρο 51 του παρόντος,
- ε) την απόφαση για κάθε ζήτημα που ενδιαφέρει το σύλλογο και τα μέλη του.».

Άρθρο 52

Απαρτία Γενικής Συνέλευσης - Τροποποίηση άρθρου 99 ν. 2318/1995

Στο άρθρο 99 του ν. 2318/1995 (Α' 126) επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 προστίθεται μετά τη λέξη «δικαίωμα» η λέξη «ψήφου» και επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις, β) στην παρ. 2 διαγράφονται οι λέξεις «με την επιφύλαξη του τελευταίου εδαφίου του άρθρου 51 και της περιπτώσεως γ' του άρθρου 97 του παρόντος», γ) στην παρ. 3 προστίθεται νέο δεύτερο εδάφιο και επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις, δ) στην παρ. 4 επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις και το άρθρο 99 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 99

Απαρτία Γενικής Συνέλευσης

1. Η Συνέλευση λογίζεται ότι βρίσκεται σε απαρτία εάν παρευρίσκεται το ένα τέταρτο (1/4) τουλάχιστον από τα μέλη που είναι γραμμένα στο μητρώο του συλλόγου, σε κάθε περίπτωση όχι λιγότερα των τριάντα (30). Δεν υπολογίζονται για τη διαμόρφωση της απαρτίας και δεν έχουν δικαίωμα ψήφου τα μέλη που τελούν σε αργία, αναστολή ή δεν έχουν εκπληρώσει τις προς τον σύλλογο και την ομοσπονδία οικονομικές τους υποχρεώσεις.
2. Η συνεδρίαση αρχίζει με τη διαπίστωση της απαρτίας, η οποία θεωρείται ότι υπάρχει σε όλη τη διάρκεια της συζητήσεως και κατά τη λήψη των σχετικών αποφάσεων.
3. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει απαρτία, η Συνέλευση επαναλαμβάνεται εντός είκοσι (20) ημερών. Σε αυτή την περίπτωση, απαρτία υπάρχει, εάν παρευρίσκεται το ένα όγδοο (1/8) τουλάχιστον των μελών του συλλόγου, και σε κάθε περίπτωση όχι λιγότερα των είκοσι (20) μελών, με την εφαρμογή του δευτέρου εδαφίου της παρ. 1 και της παρ. 2. Αν ματαιωθεί και η συνεδρίαση αυτή από έλλειψη απαρτίας, δεν συγκαλείται πλέον η Συνέλευση, αλλά για τα θέματα της ημερήσιας διάταξης αποφασίζει το διοικητικό συμβούλιο.

4. Στις συνεδριάσεις της συνελεύσεως παρευρίσκονται μόνο τα μέλη του συλλόγου. Η παρουσία άλλων προσώπων επιτρέπεται μετά από απόφαση και πρόσκληση του διοικητικού συμβουλίου ή απόφαση της συνελεύσεως.».

ΜΕΡΟΣ Γ΄ ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

Άρθρο 53

1. Με την επιφύλαξη της παρ. 2, η ισχύς του παρόντος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του.

2. Η ισχύς του άρθρου 50 αρχίζει από την 1^η.5.2023.